Село отъ околнитѣ страни, отъ фермитѣ и сѫсѣднитѣ болници
се стичаха въ празнични дрѣхи Ивкитѣ Аладжийски селяни
Много весели добро-нарѫ и мегловити сѫмгове отъ лиадитѣ
Правѣха весели въздухъ отъ по весель, като отъ беброй нитѣ лиади
Здрото викаха жѣнѣ не се виждаше освѣнъ сѫдитѣ на колегатѣ въ земя
Жѣлта слѫнце жѣлна се подѫвяваше, и се сѫдействаше, или залѣпваше сѣнцо изъ що
Дѣлго прѣдъ обѣдъ, въ селото всякий работнический шумъ бѣ отишелъ
Задрѣстѣли бѣха улицитѣ съ народъ; и весели колчанки по жѣнитѣ бѣхѫ
Сѣдѣли прѣдъ веселотѣ сѣмгеще и се веселѣха и приказваха
Всѣка къща бѣше гатъ, гдѣто всякѣ бѣха посрѣщнати и угостени
Защото въ тѣя простѣчки порта косто отвѣрнѣла рано братя
Всичко бѣше обѣдно, и това косто единъ имаше имаше го и други
Но пакъ у Бенедикта изобилнитѣ угощенитѣ рано че бѣше за голѣмо
Защото Евлоремина стоеше между гоститѣ на бащаси,
Засмѣно бѣше лицето и души за всеки душитѣ и за добръ дошли
Кожѣ падаха отъ прѣкраснитѣ и уши, и благославяха гащата рода дѣвиче